

Έτσι, αυτό που ονομάζετε προβλήματα, είναι σημαντικά. Είναι σημαντικά μέχρι την ημέρα που δεν είναι πλέον σημαντικά. Και η μέρα που δεν έχουν πλέον σημασία είναι η μέρα που εσείς οι ίδιοι θα καταφέρετε να καταστρέψετε τις αιτίες και τους λόγους τους. Και η καταστροφή των προβλημάτων συνδέεται απόλυτα με τη δύναμη της θέλησής σας, με την ικανότητά σας να κατεβάζετε την ενέργεια της θέλησής σας στο υλικό πεδίο της ζωής σας.

Και αυτό που είναι πιο απόκρυφο στη νέα οδηγία είναι ότι το θέλημα του ανθρώπου δεν είναι αυτό που ήταν στο παρελθόν. Στο παρελθόν, στην αρχαία φυλή, η θέληση του ανθρώπου ήταν το άμεσο προϊόν της εγωιστικής επιθυμίας του, ενώ στο μέλλον, η θέληση του ανθρώπου είναι το προϊόν της σύγκρουσης μεταξύ του πόνου του και του θελήματος του Πνεύματος που καθορίζει τις συνθήκες του πόνου.

Και όταν ο άνθρωπος έχει υποφέρει αρκετά ώστε να συνειδητοποιήσει, μέσα του, το όριο ή την αναγκαιότητα ενός ορίου σε αυτόν τον πόνο, κατεβάζει μέσα του αυτή την ενέργεια που γίνεται δική του θέληση και εκείνη τη στιγμή, ο άνθρωπος επωφελείται από τη θέληση του Πνεύματος και είναι εκείνη τη στιγμή που μπορεί να καταστρέψει όλες τις συνθήκες που στο παρελθόν χρησίμευαν για να δημιουργήσουν προβλήματα μέσα του.

Σας συμβουλεύω ότι όλα τα προβλήματα της ζωής σας δημιουργούνται σε όλες τις πτυχές τους, σε όλες τις συνθήκες τους, από την Ανώτερη Νοημοσύνη μέσα σας. Για την εξέλιξή σας, για τον Άνθρωπο του αύριο, αυτό το παιχνίδι πρέπει να σταματήσει. Η Νοημοσύνη μέσα του, η θέληση της οποίας τη δύναμη δεν γνωρίζει, πρέπει να ισορροπήσει, έτσι ώστε κάποια στιγμή, στην αυξανόμενη ζωή του, στη ζωή της συνειδητότητάς του, να φτάσει να μειώσει στο μηδέν τη δύναμη του Πνεύματος πάνω στο νου του.

Και όταν ο Άνθρωπος έχει επαρκή εκούσια δύναμη, πραγματική δύναμη θέλησης, είναι σε θέση να μειώσει τη δύναμη του Πνεύματος πάνω στο νου του στο μηδέν, και τότε είναι που ο Άνθρωπος γίνεται Υπεράνθρωπος.

Στο πλαίσιο αυτής της εξήγησης, μπορούμε να εξετάσουμε το φαινόμενο των προβλημάτων, μεταφέροντάς το σε μια υψηλότερη κλίμακα κατανόησης, με την έννοια ότι μπορούμε να εξαλείψουμε από αυτή την εμπειρία, τον παράγοντα τύχης, να διδάξουμε τον εαυτό μας στο γεγονός ότι σε αυτή την εμπειρία, αυτό που μας έλειπε ήταν η νοημοσύνη που παράγεται από τον πόνο που μας εμπόδισε να ζήσουμε την πραγματική μας βούληση, γιατί για άλλη μια φορά η θέλησή μας δεν ήταν προϊόν της σύγκρουσης μεταξύ Πνεύματος και εαυτού.

Και αυτή η οδηγία, την οποία λαμβάνει σήμερα ο Άνθρωπος, είναι εντελώς νέα στον πλανήτη Γη, γιατί ποτέ πριν ένας Άνθρωπος δεν ήταν ικανός, ούτε ήθελε, ούτε επιθυμούσε, μέσα στα πλαίσια οποιασδήποτε εντολής ως μνημένος στον πλανήτη, να καταστρέψει εντελώς τη δύναμη του Πνεύματος πάνω στο συναίσθημα του νου του Ανθρώπου.

Και ήταν σε αυτή την εμπειρία που αποφασίστηκε ότι, προκειμένου να απελευθερωθεί από το συναίσθημα του πνεύματος του Ανθρώπου, ο Άνθρωπος έπρεπε να υποβληθεί μόνιμα στο ζυγό του Πνεύματος, προκειμένου να μετουσιώσει, μέσω της συγχώνευσης, το συναίσθημα του πνεύματος. Και όταν το συναίσθημα του πνεύματος μεταλλάχθηκε, ο άνθρωπος δεν ήταν πλέον θνητός, αλλά αθάνατος. Και όταν ο άνθρωπος βρίσκεται στο βασίλειο του αθάνατου, δεν υπόκειται πλέον στους νόμους του Πνεύματος, γιατί είναι ο ίδιος Πνεύμα στην ύλη.

Η σημασία της κατανόησης ότι τα προβλήματα, μια μέρα στη ζωή σας, πρέπει να σταματήσουν εντελώς, να εξουδετερωθούν, να καταστραφούν, να εμποδιστούν να ριζώσουν.

Και στη συνεχή έκφραση της καθημερινής σας εμπειρίας, όπου προκύπτουν προβλήματα, αριστερά και δεξιά, σε σχέση με έναν ασυνείδητο πολιτισμό, ασυνείδητους ανθρώπους, υπάρχει για το Πνεύμα ένα πολύ ευρύ πεδίο στο οποίο εσείς, ως άτομο, κατέχοντας επίσης ένα νου, κατέχοντας επίσης μια θέληση, κατέχοντας επίσης αγάπη και νοημοσύνη, αναγκάζεστε κάποια στιγμή να συνειδητοποιήσετε ότι η δύναμη από πάνω πρέπει να κατέβει στα υπο-πεδία της

πραγματικότητας και να σπάσει μια για πάντα Όλα, με έναν τελικό τρόπο, οι αλυσίδες του κάρμα.

Ο άνθρωπος δεν πρέπει να υποφέρει πια, ο άνθρωπος δεν θα υποφέρει πια, αλλά ο άνθρωπος, ο οποίος δεν θα υποφέρει πια, θα υποφέρει εκ των προτέρων στη σύγκρουση που πρέπει να υπάρξει μεταξύ αυτού και του Πνεύματος. Και είναι αυτή η εκδήλωση, στην καθημερινή του πραγματικότητα, που θα βιώσει αυτό που ξέρω.

Και εκείνοι που έχουν βιώσει αυτό που ξέρω, έχουν καταλάβει αυτό που ξέρω και έχουν συνειδητοποιήσει ότι αυτό που έχουν καταλάβει είναι τέλει. Επειδή ο αυριανός Άνθρωπος δεν ανήκει πλέον στην πέμπτη φυλή και οι νόμοι του Πνεύματος που ίσχυαν για την πέμπτη φυλή δεν θα ισχύουν πλέον γι' αυτόν. Έτσι ο Άνθρωπος του αύριο πρέπει να κατανοήσει τη ζωή με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο από τον Παλιό Άνθρωπο.

Και όταν λέω ότι ο Άνθρωπος του αύριο πρέπει να κατανοήσει τη ζωή με έναν εντελώς διαφορετικό, εντελώς νέο τρόπο από τον Παλιό Άνθρωπο, εννοώ ακριβώς αυτό. Έτσι ώστε στη μαθητεία, στη μετάβαση, ο σημερινός άνθρωπος πρέπει να μάθει να μην κοιτάζει πίσω, ή με διαφορετικούς όρους, ο άνθρωπος του αύριο πρέπει να μάθει να μην κοιτάζει πίσω στον Παλιό Άνθρωπο.

Ο αυριανός άνθρωπος πρέπει να μάθει να ζει τη ζωή του αύριο, σήμερα, και να μην ζει πλέον τη ζωή του, σήμερα, με βάση τις διαθέσεις που είχε χθες. Και αυτή η κατάσταση είναι απόλυτη και θα τη ζήσει ο Άνθρωπος του αύριο. Και οι Άνθρωποι του αύριο, που θα έχουν ζήσει αυτές τις συνθήκες και θα έχουν κατανοήσει τους νόμους αυτών των νέων συνθηκών, θα έχουν τη δύναμη να απαθανάτισουν την υλική τους ύλη.

Αν έχετε το όραμα να τα καταστρέψετε, έχετε ήδη το όραμα να τα υπερβείτε. Αν έχετε ήδη το όραμα να τα καταστρέψετε, έχετε το όραμα να υπερβείτε την ίδια σας τη φύση. Αλλά πρώτα πρέπει εσωτερικά, γιατί αυτό το όραμα δεν είναι ένα ψυχολογικό όραμα, αυτό το όραμα είναι μια ισχυρή συνειδητοποίηση μέσα σου, εγωκεντρική μέσα σου, η οποία προκύπτει από το γεγονός ότι, σε κάποιο σημείο της ζωής σου, έχεις συνειδητοποιήσει τον παραλογισμό της παλιάς ζωής.

Και μόλις συνειδητοποιήσετε τον παραλογισμό του παλιού τρόπου ζωής, θα είστε σαν εμένα, μόνοι, μοναχικοί, συνδεδεμένοι μόνο στο Πνεύμα με εκείνους που έχουν το ίδιο Πνεύμα και έτοιμοι για κάθε ενδεχόμενο, δηλαδή έτοιμοι να λάβετε οποιαδήποτε δόνηση, η οποία πρέπει να διεγείρει στον εαυτό σας την απαραίτητη ενέργεια για να έρθει σε επαφή και να εργαστεί με τις δυνάμεις του αόρατου.

Έτσι, τα σημερινά προβλήματα, τα καθημερινά προβλήματα, είναι πολύ, πολύ μεγαλύτερα από ό, τι μπορείτε να φανταστείτε, αλλά είναι μεγάλα αν δεν γνωρίζετε τους νέους νόμους.

Αν δεν γνωρίζεις τους νέους νόμους που δεν έχουν πλέον σημασία, δεν έχουν σημασία, είναι απλά ένας ζυγός, μια ενόχληση, για να ζήσεις μαζί τους για το υπόλοιπο της ζωής σου.

Αλλά αν γνωρίζετε τους νέους νόμους και εφαρμόζετε τους νέους νόμους, θα καταστρέψετε τον τρόπο με τον οποίο η ζωή έχει χτιστεί γύρω σας και σιγά-σιγά, θα αρχίσετε να ζείτε μια εντελώς νέα ζωή, δεν λέω νέα, γιατί υπάρχει διαφορά μεταξύ μιας νέας ζωής και μιας ολοκαίνουργιας ζωής. Μια νέα ζωή είναι αυτή που έχει αλλάξει στην παλιά ζωή. Μια ολοκαίνουργια ζωή είναι μια ζωή που δεν έχει καμία σχέση με την παλιά ζωή.

Και όταν ο άνθρωπος ζει μια ολοκαίνουργια ζωή, δεν είναι σε θέση να προσυπογράψει τη νέα ζωή, επειδή η ψευδαίσθηση της διαφοράς μορφής μεταξύ των δύο είναι τόσο μεγάλη όσο η παλιά ζωή, με τη νέα ζωή.

Αλλά όταν ο άνθρωπος ζει την ολοκαίνουργια ζωή, βρίσκεται εντελώς σε μια άλλη εποχή και δεν έχει κανένα δικαίωμα σε τίποτα άλλο εκτός από τον εαυτό του.

Και όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιεί ότι δεν έχει δικαίωμα σε τίποτα άλλο εκτός

από τον εαυτό του, συνειδητοποιεί τις απόλυτες συνθήκες της ολοκαίνουργιας ζωής και δεν είναι μέσω της νοημοσύνης και της διάνοιας που μπορεί να ζήσει αυτή τη ζωή και να την κατανοήσει, είναι μέσω της δόνησης μέσα του, η οποία οργανώνει το μυαλό του, τα συναισθήματά του, το ζωτικό και το υλικό του.

Μια ολοκαίνουργια ζωή είναι μια εντελώς νέα ζωή, είναι μια ζωή που δεν σας ανήκει, είναι μια ζωή που είναι η διαδικασία, αυτό είναι το αποτέλεσμα, αυτή είναι η εκδήλωση, της Ενέργειας μέσα σας, που καθορίζεται από τη δύναμη μέσα σας να τη λάβετε. Στην ολοκαίνουργια ζωή, το εγώ δεν φαίνεται, ούτε φαίνεται όλο και λιγότερο. Στην ολοκαίνουργια ζωή, η προσωπικότητα δεν γίνεται αισθητή ή αισθάνεται όλο και λιγότερο. Στην ολοκαίνουργια ζωή, μόνο η ψυχή υπάρχει σε δονητική αρμονία με το εγώ, το οποίο βρίσκεται σε δονητική αρμονία με την προσωπικότητα, έτσι ώστε να σχηματίζεται ένας άξονας, και μέσω αυτού του άξονα περνά η ενέργεια του ρεύματος ακτίνας στο οποίο έχετε ανατεθεί, και από αυτή την ενέργεια ζείτε. Είναι αυτή η ενέργεια με την οποία τρέφεστε. Είναι αυτή η Ενέργεια που χρησιμοποιείτε για να κατεβείτε στην ύλη, το Πνεύμα του Θεού.

Και όταν στην ολοκαίνουργια ζωή, ο Άνθρωπος κατεβαίνει στην ύλη, το Πνεύμα του Θεού: κάθε πνεύμα που είναι εναντίον του, και κάθε πνεύμα που είναι ενάντια στο Φως αυτού του Πνεύματος, δεν μπορεί να διεισδύσει στο χώρο όπου αυτός ο Άνθρωπος εξελίσσεται και προοδεύει, επειδή αυτός ο χώρος είναι απαραβίαστος, επειδή αυτός ο χώρος είναι Φως.

Σας εξηγώ λοιπόν απλά, καθημερινά πράγματα: μιλάω για προβλήματα και προσπαθώ να σας κάνω να καταλάβετε τη σημασία των προβλημάτων, να σας δώσω μια προοπτική που δεν είναι ανθρώπινη, αλλά το αποτέλεσμα μιας συνολικής επίγνωσης της πραγματικότητας του νόμου του Πνεύματος.

Όταν λέω, βάλτε το τσεκούρι σημαίνει καταστρέψτε την αιτία του πόνου, είναι ένας τρόπος έκφρασης αυτού του νόμου, αλλά πολλοί, από την αρχή λόγω έλλειψης εμπειρίας, έχουν βάλει το τσεκούρι και έχουν κόψει το δάχτυλό τους, αλλά αυτό είναι μέρος της εμπειρίας και με την εμπειρία μαθαίνετε να βάζετε το τσεκούρι και να μην κόβετε τα δάχτυλα κανενός.

Η συνείδηση είναι δημιουργική, όχι καταστροφική. Η συνείδηση είναι αρμονία. Τα καθημερινά προβλήματα, τα προβλήματά σας, είναι ψευδαισθήσεις, που δημιουργούνται από το μυαλό μέσα σας, για να σας παρασύρουν στο ρεύμα των συναισθημάτων σας, και σαν πέστροφα, περνάτε το χρόνο σας χοροπηδώντας.

Όταν λέω ότι ο αυριανός άνθρωπος δεν θα ανήκει στον εαυτό του, λέω μια από τις μεγαλύτερες αλήθειες άγνωστες στον αρχαίο άνθρωπο. Ο αυριανός άνθρωπος δεν θα ανήκει στον εαυτό του, και ήδη από την εμπειρία σου, είχες στιγμές που ένιωσες ότι δεν ανήκεις στον εαυτό σου, και αυτή η επίγνωση είναι πολύ μεγάλη και γίνεται όλο και μεγαλύτερη.

Και είναι όταν δεν ανήκουμε πλέον στον εαυτό μας που νιώθουμε καλά για τον εαυτό μας. Όσο ανήκουμε στον εαυτό μας, είμαστε καρφωμένοι στο δέρμα μας, αλλά όταν δεν ανήκουμε πλέον στον εαυτό μας, νιώθουμε καλά με τον εαυτό μας. Αλλά το εγώ δεν το θέλει αυτό, γιατί το εγώ πρέπει να ανήκει για να είναι σίγουρο ότι υπάρχει στο νου, ότι αισθάνεται στα συναισθήματα, ότι ζει στο υλικό. Το εγώ πρέπει να είναι σίγουρο ότι είναι ζωντανό. Η σύζυγος πρέπει να είναι σίγουρη ότι ο σύζυγός της την αγαπά, ο άντρας πρέπει να είναι σίγουρος ότι η σύζυγός του είναι πιστή. Πρέπει να είμαστε σίγουροι, αλλά αυτή η ασφάλεια είναι εφήμερη.

Αλλά όταν δύο όντα ζουν στη ζωή και το ένα δεν ανήκει στον εαυτό του και το άλλο δεν ανήκει στον εαυτό του, κανένα δεν ανήκει στο άλλο, και όταν ένας άντρας δεν ανήκει πλέον στη σύζυγό του και η σύζυγός του δεν ανήκει πλέον σε αυτόν, δεν έχει πλέον τα βάσανα της κατοχής. Όταν τα παιδιά δεν ανήκουν πλέον σε εμάς, δεν υποφέρουμε πλέον από τους πόνους της κατοχής.

Αυτό που λέω είναι στη δόνηση, όχι σε έναν ψυχολογικό τρόπο κατανόησης. Αυτό που είναι δύσκολο να μεταφερθεί με λόγια είναι η πραγματικότητα της δόνησης. Αυτό που είναι εύκολο να μεταφερθεί με λέξεις είναι η μορφή.

Γι' αυτό δεν θέλω να πω ποτέ αυτό που λέω, είναι αυτό που δεν μπορώ να πω που θέλω να πω, αλλά έχω τη δύναμη να το πω, γιατί έχω τη δύναμη της δόνησης. Περιμένετε λοιπόν η δόνηση να καταλάβει τη λέξη που την περιέχει πριν πηδήξετε σε μορφή και σπάσετε το ράμφος σας και γίνετε καλλιεργητής.

Όλα μπορούν να ειπωθούν, ακόμα και αυτά που δεν μπορούν να γίνουν κατανοητά, είναι απλώς θέμα να το πούμε με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Και εύχομαι σε όλους σας, μια μέρα, να μην ανήκετε πια στον εαυτό σας, να μην αισθάνεστε πια τον εαυτό σας, να μην βλέπετε πια τον εαυτό σας, να μην ξέρετε πια ποιο είναι το «εγώ» σας, να μην ξέρετε πια ποιο είναι το «εγώ» σας, σας εύχομαι όλα αυτά. Αλλά μέχρι να έρθει εκείνη η μέρα, να ξέρετε ότι σταδιακά κινείστε προς αυτό. Και όλα όσα σας λέω όλα αυτά τα χρόνια θα χρησιμεύσουν για να σας κάνουν να καταλάβετε τις αποχρώσεις αυτής της πραγματικότητας όλο και καλύτερα.

Έχουμε την εντύπωση, Άνθρωποι της Γης, ότι ανά πάσα στιγμή στη ζωή μας, μπορούμε να τοποθετήσουμε τον εαυτό μας κάπου στη ζωή μας, ότι αυτή η εντύπωση είναι τόσο ισχυρή που δημιουργεί, μέσα μας, μια ενέργεια, ένα συναίσθημα, και αυτό το συναίσθημα μας φυλακίζει αυτόματα. Ο άνθρωπος φυλακίζει τον εαυτό του κάθε μέρα, για τους καλύτερους λόγους στον κόσμο. Ευτυχώς, αντίθετα με όσα είπε ο Σωκράτης, ο άνθρωπος δεν μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του. Θαυμάσια, η φιλοσοφία του Ανθρώπου. Θαυμάσιες φιλοσοφίες, επειδή κατάφεραν να δώσουν στον άνθρωπο την ελπίδα αυτού που πρέπει να γίνει, χωρίς να του δώσουν τα εργαλεία για να φτάσει εκεί.

Η φιλοσοφία είναι ωραία, επειδή εξαγεί ένα δόντι για να σας δώσει ένα άλλο, αλλά η συνείδηση είναι ακόμα λεπτότερη, επειδή εξαγεί και τα δύο δόντια και δεν σας έχει απομείνει κανένα.

Έτσι, για το τέλος της περιόδου, θα ήθελα να εξηγήσω πώς ο άνθρωπος βλέπει τον εαυτό του χωρίς να το συνειδητοποιεί.

Έτσι, αυτό που ονομάζετε προβλήματα, είναι σημαντικά. Είναι σημαντικά μέχρι την ημέρα που δεν είναι πλέον σημαντικά. Και η μέρα που δεν έχουν πλέον σημασία είναι η μέρα που εσείς οι ίδιοι θα καταφέρετε να καταστρέψετε τις αιτίες και τους λόγους τους. Και η καταστροφή των προβλημάτων συνδέεται απόλυτα με τη δύναμη της θέλησής σας, με την ικανότητά σας να κατεβάζετε την ενέργεια της θέλησής σας στο υλικό πεδίο της ζωής σας.

Και αυτό που είναι πιο απόκρυφο στη νέα οδηγία είναι ότι το θέλημα του ανθρώπου δεν είναι αυτό που ήταν στο παρελθόν. Στο παρελθόν, στην αρχαία φυλή, η θέληση του ανθρώπου ήταν το άμεσο προϊόν της εγωιστικής επιθυμίας του, ενώ στο μέλλον, η θέληση του ανθρώπου είναι το προϊόν της σύγκρουσης μεταξύ του πόνου του και του θελήματος του Πνεύματος που καθορίζει τις συνθήκες του πόνου.

Και όταν ο άνθρωπος έχει υποφέρει αρκετά ώστε να συνειδητοποιήσει, μέσα του, το όριο ή την αναγκαιότητα ενός ορίου σε αυτόν τον πόνο, κατεβάζει μέσα του αυτή την ενέργεια που γίνεται δική του θέληση και εκείνη τη στιγμή, ο άνθρωπος επωφελείται από τη θέληση του Πνεύματος και είναι εκείνη τη στιγμή που μπορεί να καταστρέψει όλες τις συνθήκες που στο παρελθόν χρησίμευαν για να δημιουργήσουν προβλήματα μέσα του.

Σας συμβουλεύω ότι όλα τα προβλήματα της ζωής σας δημιουργούνται σε όλες τις πτυχές τους, σε όλες τις συνθήκες τους, από την Ανώτερη Νοημοσύνη μέσα σας. Για την εξέλιξή σας, για τον Άνθρωπο του αύριο, αυτό το παιχνίδι πρέπει να σταματήσει. Η Νοημοσύνη μέσα του, η θέληση της οποίας τη δύναμη δεν γνωρίζει, πρέπει να ισορροπήσει, έτσι ώστε κάποια στιγμή, στην αυξανόμενη ζωή του, στη ζωή της συνειδητότητάς του, να φτάσει να μειώσει στο μηδέν τη δύναμη του Πνεύματος πάνω στο νου του.

Και όταν ο Άνθρωπος έχει επαρκή εκούσια δύναμη, πραγματική δύναμη θέλησης, είναι σε θέση να μειώσει τη δύναμη του Πνεύματος πάνω στο νου του στο μηδέν, και τότε είναι που ο Άνθρωπος γίνεται Υπεράνθρωπος.

Στο πλαίσιο αυτής της εξήγησης, μπορούμε να εξετάσουμε το φαινόμενο των προβλημάτων, μεταφέροντάς το σε μια υψηλότερη κλίμακα κατανόησης, με την έννοια ότι μπορούμε να εξαλείψουμε από αυτή την εμπειρία, τον παράγοντα τύχης, να διδάξουμε τον εαυτό μας στο γεγονός ότι σε αυτή την εμπειρία, αυτό που μας έλειπε ήταν η νοημοσύνη που παράγεται από τον πόνο που μας εμπόδισε να ζήσουμε την πραγματική μας βούληση, γιατί για άλλη μια φορά η θέλησή μας δεν ήταν προϊόν της σύγκρουσης μεταξύ Πνεύματος και εαυτού.

Και αυτή η οδηγία, την οποία λαμβάνει σήμερα ο Άνθρωπος, είναι εντελώς νέα στον πλανήτη Γη, γιατί ποτέ πριν ένας Άνθρωπος δεν ήταν ικανός, ούτε ήθελε, ούτε επιθυμούσε, μέσα στα πλαίσια οποιασδήποτε εντολής ως μνημένος στον πλανήτη, να καταστρέψει εντελώς τη δύναμη του Πνεύματος πάνω στο συναίσθημα του νου του Ανθρώπου.

Και ήταν σε αυτή την εμπειρία που αποφασίστηκε ότι, προκειμένου να απελευθερωθεί από το συναίσθημα του πνεύματος του Ανθρώπου, ο Άνθρωπος έπρεπε να υποβληθεί μόνιμα στο ζυγό του Πνεύματος, προκειμένου να μετουσιώσει, μέσω της συγχώνευσης, το συναίσθημα του πνεύματος. Και όταν το συναίσθημα του πνεύματος μεταλλάχθηκε, ο άνθρωπος δεν ήταν πλέον θνητός, αλλά αθάνατος. Και όταν ο άνθρωπος βρίσκεται στο βασίλειο του αθάνατου, δεν υπόκειται πλέον στους νόμους του Πνεύματος, γιατί είναι ο ίδιος Πνεύμα στην ύλη.

Η σημασία της κατανόησης ότι τα προβλήματα, μια μέρα στη ζωή σας, πρέπει να σταματήσουν εντελώς, να εξουδετερωθούν, να καταστραφούν, να εμποδιστούν να ριζώσουν.

Και στη συνεχή έκφραση της καθημερινής σας εμπειρίας, όπου προκύπτουν προβλήματα, αριστερά και δεξιά, σε σχέση με έναν ασυνείδητο πολιτισμό, ασυνείδητους Ανθρώπους, υπάρχει για το Πνεύμα ένα πολύ ευρύ πεδίο στο οποίο εσείς, ως άτομο, κατέχοντας επίσης ένα νου, κατέχοντας επίσης μια θέληση, κατέχοντας επίσης αγάπη και νοημοσύνη, αναγκάζεστε κάποια στιγμή να συνειδητοποιήσετε ότι η δύναμη από πάνω πρέπει να κατέβει στα υπο-πεδία της πραγματικότητας και να σπάσει μια για πάντα Όλα, με έναν τελικό τρόπο, οι αλυσίδες του κάρμα.

Ο άνθρωπος δεν πρέπει να υποφέρει πια, ο άνθρωπος δεν θα υποφέρει πια, αλλά ο άνθρωπος, ο οποίος δεν θα υποφέρει πια, θα υποφέρει εκ των προτέρων στη σύγκρουση που πρέπει να υπάρχει μεταξύ αυτού και του Πνεύματος. Και είναι αυτή η εκδήλωση, στην καθημερινή του πραγματικότητα, που θα βιώσει αυτό που ξέρω.

Και εκείνοι που έχουν βιώσει αυτό που ξέρω, έχουν καταλάβει αυτό που ξέρω και έχουν συνειδητοποιήσει ότι αυτό που έχουν καταλάβει είναι τέλειο. Επειδή ο αυριανός Άνθρωπος δεν ανήκει πλέον στην πέμπτη φυλή και οι νόμοι του Πνεύματος που ίσχυαν για την πέμπτη φυλή δεν θα ισχύουν πλέον γι' αυτόν. Έτσι ο Άνθρωπος του αύριο πρέπει να κατανοήσει τη ζωή με έναν εντελώς διαφορετικό τρόπο από τον Παλιό Άνθρωπο.

Και όταν λέω ότι ο Άνθρωπος του αύριο πρέπει να κατανοήσει τη ζωή με έναν εντελώς διαφορετικό, εντελώς νέο τρόπο από τον Παλιό Άνθρωπο, εννοώ ακριβώς αυτό. Έτσι ώστε στη μαθητεία, στη μετάβαση, ο σημερινός άνθρωπος πρέπει να μάθει να μην κοιτάζει πίσω, ή με διαφορετικούς όρους, ο άνθρωπος του αύριο πρέπει να μάθει να μην κοιτάζει πίσω στον Παλιό Άνθρωπο.

Ο αυριανός άνθρωπος πρέπει να μάθει να ζει τη ζωή του αύριο, σήμερα, και να μην ζει πλέον τη ζωή του, σήμερα, με βάση τις διαθέσεις που είχε χθες. Και αυτή η κατάσταση είναι απόλυτη και θα τη ζήσει ο Άνθρωπος του αύριο. Και οι Άνθρωποι του αύριο, που θα έχουν ζήσει αυτές τις συνθήκες και θα έχουν κατανοήσει τους νόμους αυτών των νέων συνθηκών, θα έχουν τη δύναμη να απαθανάτισουν την υλική τους ύλη.

Αν έχετε το όραμα να τα καταστρέψετε, έχετε ήδη το όραμα να τα υπερβείτε. Αν έχετε ήδη το όραμα να τα καταστρέψετε, έχετε το όραμα να υπερβείτε την ίδια σας τη φύση. Αλλά πρώτα πρέπει εσωτερικά, γιατί αυτό το όραμα δεν είναι ένα ψυχολογικό όραμα, αυτό το όραμα είναι μια ισχυρή συνειδητοποίηση μέσα σου,

εγωκεντρική μέσα σου, η οποία προκύπτει από το γεγονός ότι, σε κάποιο σημείο της ζωής σου, έχεις συνειδητοποιήσει τον παραλογισμό της παλιάς ζωής.

Και μόλις συνειδητοποιήσετε τον παραλογισμό του παλιού τρόπου ζωής, θα είστε σαν εμένα, μόνοι, μοναχικοί, συνδεδεμένοι μόνο στο Πνεύμα με εκείνους που έχουν το ίδιο Πνεύμα και έτοιμοι για κάθε ενδεχόμενο, δηλαδή έτοιμοι να λάβετε οποιαδήποτε δόνηση, η οποία πρέπει να διεγείρει στον εαυτό σας την απαραίτητη ενέργεια για να έρθει σε επαφή και να εργαστεί με τις δυνάμεις του αόρατου.

Έτσι, τα σημερινά προβλήματα, τα καθημερινά προβλήματα, είναι πολύ, πολύ μεγαλύτερα από ό, τι μπορείτε να φανταστείτε, αλλά είναι μεγάλα αν δεν γνωρίζετε τους νέους νόμους.

Αν δεν γνωρίζεις τους νέους νόμους που δεν έχουν πλέον σημασία, δεν έχουν σημασία, είναι απλά ένας ζυγός, μια ενόχληση, για να ζήσεις μαζί τους για το υπόλοιπο της ζωής σου.

Αλλά αν γνωρίζετε τους νέους νόμους και εφαρμόζετε τους νέους νόμους, θα καταστρέψετε τον τρόπο με τον οποίο η ζωή έχει χτιστεί γύρω σας και σιγά-σιγά, θα αρχίσετε να ζείτε μια εντελώς νέα ζωή, δεν λέω νέα, γιατί υπάρχει διαφορά μεταξύ μιας νέας ζωής και μιας ολοκαίνουργιας ζωής. Μια νέα ζωή είναι αυτή που έχει αλλάξει στην παλιά ζωή. Μια ολοκαίνουργια ζωή είναι μια ζωή που δεν έχει καμία σχέση με την παλιά ζωή.

Και όταν ο άνθρωπος ζει μια ολοκαίνουργια ζωή, δεν είναι σε θέση να προσυπογράψει τη νέα ζωή, επειδή η ψευδαίσθηση της διαφοράς μορφής μεταξύ των δύο είναι τόσο μεγάλη όσο η παλιά ζωή, με τη νέα ζωή.

Αλλά όταν ο άνθρωπος ζει την ολοκαίνουργια ζωή, βρίσκεται εντελώς σε μια άλλη εποχή και δεν έχει κανένα δικαίωμα σε τίποτα άλλο εκτός από τον εαυτό του.

Και όταν ο άνθρωπος συνειδητοποιεί ότι δεν έχει δικαίωμα σε τίποτα άλλο εκτός από τον εαυτό του, συνειδητοποιεί τις απόλυτες συνθήκες της ολοκαίνουργιας ζωής και δεν είναι μέσω της νοημοσύνης και της διάνοιας που μπορεί να ζήσει αυτή τη ζωή και να την κατανοήσει, είναι μέσω της δόνησης μέσα του, η οποία οργανώνει το μυαλό του, τα συναισθήματά του, το ζωτικό και το υλικό του.

Μια ολοκαίνουργια ζωή είναι μια εντελώς νέα ζωή, είναι μια ζωή που δεν σας ανήκει, είναι μια ζωή που είναι η διαδικασία, αυτό είναι το αποτέλεσμα, αυτή είναι η εκδήλωση, της Ενέργειας μέσα σας, που καθορίζεται από τη δύναμη μέσα σας να τη λάβετε. Στην ολοκαίνουργια ζωή, το εγώ δεν φαίνεται, ούτε φαίνεται όλο και λιγότερο. Στην ολοκαίνουργια ζωή, η προσωπικότητα δεν γίνεται αισθητή ή αισθάνεται όλο και λιγότερο. Στην ολοκαίνουργια ζωή, μόνο η ψυχή υπάρχει σε δονητική αρμονία με το εγώ, το οποίο βρίσκεται σε δονητική αρμονία με την προσωπικότητα, έτσι ώστε να σχηματίζεται ένας άξονας, και μέσω αυτού του άξονα περνά η ενέργεια του ρεύματος ακτίνας στο οποίο έχετε ανατεθεί, και από αυτή την ενέργεια ζείτε. Είναι αυτή η ενέργεια με την οποία τρέφεστε. Είναι αυτή η Ενέργεια που χρησιμοποιείτε για να κατεβείτε στην ύλη, το Πνεύμα του Θεού.

Και όταν στην ολοκαίνουργια ζωή, ο Άνθρωπος κατεβαίνει στην ύλη, το Πνεύμα του Θεού: κάθε πνεύμα που είναι εναντίον του, και κάθε πνεύμα που είναι ενάντια στο Φως αυτού του Πνεύματος, δεν μπορεί να διεισδύσει στο χώρο όπου αυτός ο Άνθρωπος εξελίσσεται και προοδεύει, επειδή αυτός ο χώρος είναι απαραβίαστος, επειδή αυτός ο χώρος είναι Φως.

Σας εξηγώ λοιπόν απλά, καθημερινά πράγματα: μιλάω για προβλήματα και προσπαθώ να σας κάνω να καταλάβετε τη σημασία των προβλημάτων, να σας δώσω μια προοπτική που δεν είναι ανθρώπινη, αλλά το αποτέλεσμα μιας συνολικής επίγνωσης της πραγματικότητας του νόμου του Πνεύματος.

Όταν λέω, βάλτε το τσεκούρι σημαίνει καταστρέψτε την αιτία του πόνου, είναι ένας τρόπος έκφρασης αυτού του νόμου, αλλά πολλοί, από την αρχή λόγω έλλειψης εμπειρίας, έχουν βάλει το τσεκούρι και έχουν κόψει το δάχτυλό τους, αλλά αυτό είναι μέρος της εμπειρίας και με την εμπειρία μαθαίνετε να βάζετε το τσεκούρι

και να μην κόβετε τα δάχτυλα κανενός.

Η συνείδηση είναι δημιουργική, όχι καταστροφική. Η συνείδηση είναι αρμονία. Τα καθημερινά προβλήματα, τα προβλήματά σας, είναι ψευδαισθήσεις, που δημιουργούνται από το μυαλό μέσα σας, για να σας παρασύρουν στο ρεύμα των συναισθημάτων σας, και σαν πέστροφα, περνάτε το χρόνο σας χοροπηδώντας.

Όταν λέω ότι ο αυριανός άνθρωπος δεν θα ανήκει στον εαυτό του, λέω μια από τις μεγαλύτερες αλήθειες άγνωστες στον αρχαίο άνθρωπο. Ο αυριανός άνθρωπος δεν θα ανήκει στον εαυτό του, και ήδη από την εμπειρία σου, είχες στιγμές που ένιωσες ότι δεν ανήκεις στον εαυτό σου, και αυτή η επίγνωση είναι πολύ μεγάλη και γίνεται όλο και μεγαλύτερη.

Και είναι όταν δεν ανήκουμε πλέον στον εαυτό μας που νιώθουμε καλά για τον εαυτό μας. Όσο ανήκουμε στον εαυτό μας, είμαστε καρφωμένοι στο δέρμα μας, αλλά όταν δεν ανήκουμε πλέον στον εαυτό μας, νιώθουμε καλά με τον εαυτό μας. Αλλά το εγώ δεν το θέλει αυτό, γιατί το εγώ πρέπει να ανήκει για να είναι σίγουρο ότι υπάρχει στο νου, ότι αισθάνεται στα συναισθήματα, ότι ζει στο υλικό. Το εγώ πρέπει να είναι σίγουρο ότι είναι ζωντανό. Η σύζυγος πρέπει να είναι σίγουρη ότι ο σύζυγός της την αγαπά, ο άντρας πρέπει να είναι σίγουρος ότι η σύζυγός του είναι πιστή. Πρέπει να είμαστε σίγουροι, αλλά αυτή η ασφάλεια είναι εφήμερη.

Αλλά όταν δύο όντα ζουν στη ζωή και το ένα δεν ανήκει στον εαυτό του και το άλλο δεν ανήκει στον εαυτό του, κανένα δεν ανήκει στο άλλο, και όταν ένας άντρας δεν ανήκει πλέον στη σύζυγό του και η σύζυγός του δεν ανήκει πλέον σε αυτόν, δεν έχει πλέον τα βάσανα της κατοχής. Όταν τα παιδιά δεν ανήκουν πλέον σε εμάς, δεν υποφέρουμε πλέον από τους πόνους της κατοχής.

Αυτό που λέω είναι στη δόνηση, όχι σε έναν ψυχολογικό τρόπο κατανόησης. Αυτό που είναι δύσκολο να μεταφερθεί με λόγια είναι η πραγματικότητα της δόνησης. Αυτό που είναι εύκολο να μεταφερθεί με λέξεις είναι η μορφή.

Γι' αυτό δεν θέλω να πω ποτέ αυτό που λέω, είναι αυτό που δεν μπορώ να πω που θέλω να πω, αλλά έχω τη δύναμη να το πω, γιατί έχω τη δύναμη της δόνησης. Περιμένετε λοιπόν η δόνηση να καταλάβει τη λέξη που την περιέχει πριν πηδήξετε σε μορφή και σπάσετε το ράμφος σας και γίνετε καλλιεργητής.

Όλα μπορούν να ειπωθούν, ακόμα και αυτά που δεν μπορούν να γίνουν κατανοητά, είναι απλώς θέμα να το πούμε με έναν συγκεκριμένο τρόπο. Και εύχομαι σε όλους σας, μια μέρα, να μην ανήκετε πια στον εαυτό σας, να μην αισθάνεστε πια τον εαυτό σας, να μην βλέπετε πια τον εαυτό σας, να μην ξέρετε πια ποιο είναι το «εγώ» σας, να μην ξέρετε πια ποιο είναι το «εγώ» σας, σας εύχομαι όλα αυτά. Αλλά μέχρι να έρθει εκείνη η μέρα, να ξέρετε ότι σταδιακά κινείστε προς αυτό. Και όλα όσα σας λέω όλα αυτά τα χρόνια θα χρησιμεύσουν για να σας κάνουν να καταλάβετε τις αποχρώσεις αυτής της πραγματικότητας όλο και καλύτερα.

Έχουμε την εντύπωση, Άνθρωποι της Γης, ότι ανά πάσα στιγμή στη ζωή μας, μπορούμε να τοποθετήσουμε τον εαυτό μας κάπου στη ζωή μας, ότι αυτή η εντύπωση είναι τόσο ισχυρή που δημιουργεί, μέσα μας, μια ενέργεια, ένα συναίσθημα, και αυτό το συναίσθημα μας φυλακίζει αυτόματα. Ο άνθρωπος φυλακίζει τον εαυτό του κάθε μέρα, για τους καλύτερους λόγους στον κόσμο. Ευτυχώς, αντίθετα με όσα είπε ο Σωκράτης, ο άνθρωπος δεν μπορεί να γνωρίσει τον εαυτό του. Θαυμάσια, η φιλοσοφία του Ανθρώπου. Θαυμάσιες φιλοσοφίες, επειδή κατάφεραν να δώσουν στον άνθρωπο την ελπίδα αυτού που πρέπει να γίνει, χωρίς να του δώσουν τα εργαλεία για να φτάσει εκεί.

Η φιλοσοφία είναι ωραία, επειδή εξάγει ένα δόντι για να σας δώσει ένα άλλο, αλλά η συνείδηση είναι ακόμα λεπτότερη, επειδή εξάγει και τα δύο δόντια και δεν σας έχει απομείνει κανένα.

Έτσι, για το τέλος της περιόδου, θα ήθελα να εξηγήσω πώς ο άνθρωπος βλέπει τον εαυτό του χωρίς να το συνειδητοποιεί.